

Illusionen om det perfekte 1

Alice vil gerne have mig til at kommentere Gabrielles spørgsmål – så det gør jeg så. Gabrielle kommenterede mine bemærkninger:

JJ:

”Jesus ønskede ikke engang at virke for ”god” over for sine tilhængere, dengang han levede, men i dag synes hans tankeløse tilhængere, at det er blasfemi at kalde Ham andet end den bedste og mest perfekte skaber af universet.”

Gabrielles bemærker:

”For mig ville det være blasfemi at kalde Ham andet end den bedste og mest perfekte skaber af universet og at elske Ham og takke Ham som sådan. Gnostikerne vil måske være uenige med mig – det forstår jeg – men jeg kan ikke forestille mig, at Gud, faderen, vil foragte en sådan kærlighed – en kærlighed til kærligheden (i Kristus).”

JJ:

De tankeløse tilhængere havde hjerte. Jesus sagde til dem, at de skulle gå ud og elske hinanden. Logik og hjerne er også godt, men Hans lære lød ikke: gå ud og vær bevidste om hinanden. Vi er også blevet advaret om, at det er farligt at kalde det gode for det onde.

Mine bemærkninger vil måske fornærme nogle, men jeg står ved dem. Hvis du snakker med et normalt religiøst menneske og siger andet om Jesus, end at han er ”den bedste og mest perfekte skaber af universet”, synes de, at du taler blasfemisk.

I virkeligheden er det langt fra blasfemisk, for ingen steder i Biblen kaldes Jesus perfekt. Der, hvor det ser sådan ud, er det i virkeligheden en fejlagtig oversættelse. Et af de steder, der taler om den perfekte Jesus, er følgende: ”Skønt han var søn, måtte han lære lydighed af det, han led, og da han havde nået det perfekte, blev han årsag til evig frelse for alle dem, som adlyder ham.” (Hebræerbrevet 5:8-9)

Inden vi fortsætter og diskuterer perfektion, er det vigtigt, at vi forstår ordet, som det bruges i Biblen. Der er tre græske ord, der oversættes som ”perfekt” eller ”perfektion” i King James udgaven. Det første og mest populære er TELEIOO og det tilsvarende TELEIOS. Dette ord betyder ikke perfektion på den måde, som vi forstår ordet i dag – det betyder ”at afslutte, opnå eller fuldføre.”

Det andet ord er KATARTIZO. Dette ord betyder at afslutte eller færdiggøre, men på en anden måde. TELEIOO betyder at afslutte en ny opgave, som man har påtaget sig, mens KATARTIZO betyder genoprettelsen af noget, som det var i fortiden. Begge ord har noget at gøre med helhed – det første i forhold til en ny opgave, det andet i forhold til en restaurering eller genoprettelse.

Det tredje ord er AKRIBELA og afledninger af det. Det er det græske ord, der kommer nærmest vores moderne ord ”perfekt”. Det betyder: ”at udføre noget på en præcis og korrekt måde.” Paulus brugte dette ord, da han omtalte jødernes måde at bruge loven på: ”Jeg er jøde, født i Tarsus i Kilikien, opvokset her i byen, uddannet grundigt (= perfekt, korrekt) i den fædrene lov ved

Gamaliels fødder, brændende af iver for Gud, ligesom I alle er det i dag.” (Apostlenes Gerninger 22:3)

Når troende kristne i dag taler om, at Jesus er perfekt, bruger de normalt ordet på samme måde, som AKRIBELA blev brugt. Altså at de tror, at Jesus adlød alle lovene ”nøjagtigt”. De tænker, at han var perfekt på den måde, at han aldrig lavede fejl, at han aldrig brød loven og fuldstændigt adlød ethvert påbud i Biblen. Man kunne ikke sætte en finger på ham.

I virkeligheden blev AKRIBELA aldrig brugt i forbindelse med Jesus i Biblen. De mennesker, der søgte perfektion, nøjagtighed eller AKRIBELA, var de mennesker, som han til stadighed kaldte ”hyklere”: farisæerne, saddukæerne og de skriftkloge. Med andre ord – de grundlæggende religiøse mennesker på den tid beskyldte hele tiden Jesus for ikke at være AKRIBELA eller perfekt nok i forhold til at adlyde loven.

Skriften siger: ”Loven førte jo ikke til målet (eng: The law made nothing perfect) – men der indføres i stedet noget bedre, nemlig det håb, hvori vi kommer Gud nær.” (Hebræerbrevet 7:19) Ordet for perfekt er her TELEIOO, og det er dette ord, der bruges i forbindelse med Jesu perfektion. Det har altså ikke noget at gøre med at adlyde loven, og således kan loven ikke skabe TELEIOO eller Kristi perfektion.

Hvorfor siger de ortodokse kristne, at Jesus var perfekt, fordi han adlød alle lovene, når Biblen siger: ”Loven førte jo ikke til målet” (eng: The law made nothing perfect)? Hvorfor tilbeder folk Jesus og ærer ham som Gud for at have adlydt alle love og skriftsteder, når Biblen siger: ”Men at INGEN bliver retfærdig for Gud ved loven, er klart; for »den retfærdige skal leve af tro«. Loven derimod siger IKKE, at det er af tro, men den siger: »Den, der holder budene, skal leve ved dem.« Kristus har løskøbt os fra lovens forbandelse ved selv at blive en forbandelse for vor skyld – der står jo skrevet: »Forbandet er enhver, der hænger på et træ« (Galaterbrevet 3:11-13)

Her udtaler Paulus dristigt, at Jesus ikke var perfekt (eller AKRIBELA), for han brød loven selv i sin død. Det Gamle Testamente, som Paulus citerer, siger, at alle, som hang i et træ (eller på et kors), var ”forbandet af Gud”. Således forklarer Paulus, at hvis retskaffenhed kommer fra loven, så var Jesus forbandet, fordi han blev korsfæstet på et kors lavet af et træ.

Hvorfor tror I, at det var Guds plan, at Jesus skulle bryde loven om det perfekte (AKRIBELA) i en sådan grad, at han blev ”forbandet af Gud” ved sin død? Han tillod det jo at ske. Mon det var for at få os til at se fremad til noget andet end en sort/hvid fortolkning i forhold til vores frelse? Og hvis det var, hvorfor sætter vi så Jesus på en piedestal ved at påstå, at han aldrig brød en lov? Hvorfor tænker vi på ham som AKRIBELA (perfekt), når han ikke var det?

En af hovedårsagerne til, at Jesus blev afvist af jøderne, er, at de ikke syntes, at han var perfekt eller lovlydig nok og ikke overholdt Guds love, som de blev givet gennem Moses. Han havde ikke den sort/hvide holdning, som en typisk from person havde. Han indså, at ”Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.” (Prædikerens Bog 3:1) Han vidste, at der ikke kunne skrives en menneskelig lov, som ville være korrekt under alle omstændigheder og lærte, at på kærlighedens princip ”hviler HELE LOVEN og profeterne.” (Matthæus 22:37-40)

Paulus forstærkede dette og sagde: ”Vær ingen noget andet skyldig end at elske hinanden; for den, der elsker andre, har opfyldt loven.” (Romerbrevet 13:8). Han lærte os ligeledes ikke at bekymre os om ”bogstaven (lovens), som slår ihjel, mens Ånden gør levende.” (2. Korintherbrev 3:6)

Lad os nu citere hele skriften om den perfekte Jesus igen, så læseren kan se den rette sammenhæng: ”Skønt han var søn, måtte han lære lydighed af det, han led, og da han havde nået det perfekte, blev han årsag til evig frelse for alle dem, som adlyder ham.” (Hebræerbrevet 5:8-9)

Forbavsende nok fortæller dette skriftsted os klart, at Jesus ikke var perfekt gennem sit liv – i hvert fald ikke på den måde som den religiøse verden definerer perfekt. Der står, at ”han måtte LÆRE lydighed af det, han led.” Det fortæller os, at der var et tidspunkt i hans liv, hvor han ikke havde lært lydighed, og at han led for at lære det. Det fortæller os, at Jesus kom tættere på at være perfekt (sådan som vi forstår ordet i dag), efter at han led for det. Hvis han var perfekt (AKRIBELA) fra start til slut, hvorfor måtte han så lide for at lære lydighed?

Mange kristne i dag mener, at Jesus var så perfekt, at han aldrig begik en eneste fejltagelse, at han ikke behøvede at lære lydighed, men at lydigheden automatisk var i ham, fordi han var Gud. Hvorfor skulle Gud lære lydighed af Gud? De mener, at han fuldstændigt og bogstaveligt adlød ethvert påbud i Biblen, og at han overholdt loven til punkt og prikke. Som vi kan se, understøttes dette ikke i Biblen. Til gengæld viser Biblen os, at han var det meste perfekte udtryk for kærlighed, der nogensinde har gået på jorden.

En anden almindelig fejltagelse er at betragte Jesus som Skaberen. Universets kreative skaberkraft er Sønnen eller Kristusprincippet. Kristus er en stilling, som besættes af et individ på enhver beboet planet. Der findes millioner af Kristus stillinger rundt om i Universet, men kun ét princip som manifesteres overalt og skaber alt, hvad der findes. Desuden bliver enhver af os, som bliver ét med den indre Kristus, ét i Ånden med indbyggerne i Guds Rige. Vi bliver en del af Kristi legeme.

Copyright 1998 J. J. Dewey, All Rights Reserved